

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 fr
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Lapfőmunkás:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czímzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

A községi költségvetés.

Petrosény község előjárósága elkészítette s legközelebb a képviselőtestület elé terjeszti a 15 napig közszemlére kitett jövő évi költség-előirányzatot.

A nagyközséggé szervezkedéssel járó átmeneti intézkedések miatt az 1886. évi XXII. t.-cz. 125. §-ában meghatározott idő után tárgyalatik ezen fontos kérdés, mely továbbra már azért sem halasztható, mert költség nélkül községi háztartást vezetni, az állami s törvényhatósági kormányzatot közvetíteni s a beligazgatást ellátni nem lehet.

A község minden egyes polgárát a legközvetlenebbül érintő előjárósági előirányzatot a következőkben ismertetjük:

Bevételek:

1. Mult évi pénztári maradvány 33 frt 56 kr.
2. Államkölesön kötvény kamatai 650 frt után 27 frt 30 kr.
3. Italmérési kártalanítási kötvény kamatai 20050 frt után 902 frt 25 kr.
4. Vásárvám jövedelem 356 frt 15 kr.
5. Adóbehajtási költségekből 120 frt.
6. Vágóhid hasznóbérletéből 750 frt 10 kr.
7. Vadászati jog bérletéből 24 frt 60 kr.

8. Egyéb előre nem látott jövedelemből 60 frt.

A törzsvagyoni bevételek tesz 2273 frt 96 krt.

9. A község összes állami adója az általános jövedelmi pótdó levonása után tesz 34531 frt 83 krt ezután megyeház építési és közigazgatási törvényhatósági pótdó 28% 966 frt 89 kr.

10. A 9. tétel alatti levonva a pótdómentesek adóját, mely 527 frt 63 kr., marad községi pótdó kivetése alapjául 34004 frt 20 kr, a fedezetlen hiány 10024 frt 53 kr, ennek fedezésére esik 1 frtra 30%: 10201 frt 26 kr.

11. Körörvosi fizetés 684 házszám után 95 frt 76 kr.

12. Körszolgái nyugdíj alap 684 füst után 54 frt 72 kr.

13. Iparostanoneczok tandijából 65 tanonecz után 195 frt.

14. Iparidjak és birságokból 25 frt.

15. Iparos tanoneczok oktatása czéljából államsegély 200 frt

16. A községi gymnasium fenntartására 2040 frt 24 kr. Összes bevétel 16052 frt 83 kr. A mult évi összes bevétel 8137 frt 06 kr.

Kiadások.

1. Az ingó vagyon terhelő illeték egyenérték és a község lakosait egyformán érdeklő töke-kamat adó 108 frt 51 kr.

2. Megyeház építési alapra 621 frt 57 kr.

3. Fizetések kimutatás szerint 6092 frt 57 kr.

4. Előjárósági, segéd-kezelő és szolgáló személyzet lakbéré s egyéb járandósága 1080 frt.

5. Irodaszerek és nyomtatványokra és

6. Adófőkönyvek bekötésére 400 frt.

7. Előre nem látható vegyes kiadásokra 800 frt.

8. Adóbehajtási költségekre 120 frt.

9. Lámpavilágítás és kezelés 900 frt.

10. Börtönhelyiség 30 frt.

11. Községi közlöny, magyar közigazg., rendőri és pénzügyi közlöny, törvénykönyvek és rendeletek tára kimutatás szerint 40 frt.

12. Körszolgái nyugdíj alapra 54 frt 72 kr.

13. Iparostanoneczok oktatására 1150 frt.

14. Községi közszerkesztési czéljokra 200 frt.

15. Állandó járványkórház építésére felhasznált összeg megtérítése 300 frt.

16. Községi óra kezelése és fenntartására 40 frt.

17. Magán gymnasium fenntartására segély 2040 frt 24 kr.

18. Gypmesteri lakás építésére és dögtér beszerzésére felhasznált összeg megtérítése 132 frt.

19. Községi, előjárósági, jegyzői, kezelő és segélyszemélyzet iroda helyiség bérletére 300 frt.

20. Mémőki teendőkért tiszteletdíj 200 frt.

21. Katona beszállásolás 50 frt.

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Egy látogatás.

Ha a Hortobágy e „dicső rónaság” az „Isten homloka”, ugy a Nagyerdő az „üstök” rajta! A mértőföldre terjedő puszták és kalászos rónák között e hűs oáz oly igen kedves hely, oly elragadó látvány!

Nagyerdő! Mennyi varázs az egyetlen szoban; mennyi gondolat a pusztá névben!

De hát mi is az a Nagyerdő, hogy nevére is oly édes érzés járja át az ember lelkét? Miért, hogy úgy szeretjük, hogy annyira ragaszkodunk hozzá?!

Miért? Ezt csak az kérdezheti, ki még nem látta soha, ki ömsátorokban még nem gyönyörködött! Igen, ez egy földi paradicsom, mintha csak az első édennek egy ideszakadt darabja volna! Sötét lombátára hány zaklatott léleknek nyújtott már enyhülést! Hány ideális lélek merengett bűgő vadgalambjai kesergő nó-táján?!

Ugy szeretem a Nagyerdőt, mint a kegyes hívő a csodatevő kegyhelyet. Szerelmem, rajongásom tárgya! Ha lelkem hányatott, ha fáj szívem, ide menekülök s a lombok halk suttogása, mintha altató dal volna haborgó lelkemre!

Kedves virágai úgy vonnak, lekötnek és én szívőm-fonom ábrándimat — a tarka álmokat — tovább! Mi volnék én a Nagyerdő nélkül?!

A legkedvesebb emlékek egész raja kél újra fel lelkemben, ha járok a zörgő levelek között. Száll — száll lelkem, el a messze multba, mikor ide még nem csak pihenni jártam, de tanulni — tanulni dalt, tanulni szerelmet! Mikor úgy eltanítottuk egymást azzal a szép szöke gyermekkel s úgy elkeseregünk a vadgalamb síró panaszában.

*

Egy ragyogó nyári délután barátom állít be hozzám. Arcán valami titokzatosság, mit ugy nem tudott palástolni. Közönyös dolgokról beszél, én hát nem tudakozodom. Egyszer csak oda veti: nem mennék-e Pusztayékhoz vizitbe? Régen voltunk, aztán meg az ut a Nagyerdőn átvezet; pompás dolog lesz!

Az indítvány — természetesen — egyhangulag elfogadtatt. Utra kelünk hát! A szegény theológiát alaposan vitathattuk, mert csak a barátságosan engedő talaj — ami egészséges sárga erdei homokunk — juttatta eszünkbe, hogy már az erdőn járunk.

Épen a természet fenséges harmóniájáról kezdtem fejtegetni nézetem, mikor egy kedves csoport tűnik szemembe.

A „fenséges” eszmék zaja hirtelen elrö-pült. Csak néztem, néztem érdeklő a festői csoportot. Néhány lépés még és a kitörő öröm hangján üdvözültük egymást.

Ez aztán felséges meglepetés! Ha kis keze nem nyugszik kezemben, ha beszédes szemei nem gyújtják lángra újból véremet, tán elsem hiszem, hogy nem álmodom, hogy ő van itt, ki álmaim álma, reményem horgonya?!

Első meglepetésemből pajkos kérdése rázott fel:

— Maga is Pusztayékhoz igyekszik ugy-e Pompás lesz! Majd szedünk megint virágokat!

Igen — Vilma — oda megyünk. Így hát — engedelmével — az erdőn, hol annyiszor kergettünk tarka lepkéket, hol annyiszor szőttünk, fontunk tarka álmokat — hol ébren oly édesen álmodánk.

Tehát most is gondol még a virágokra! Jó, majd szedünk virágokat! Nézzé csak, itt ez harang virág. Akarja? Nekem ugy tetszik, hogy halkán kongat, csilingel. S eszembe jut, mikor tréfásan kértünk tőle tanácsot: csengje fülnkbe, hol keressük boldogságunkat? És ugy tetszett nekünk, hogy felénk bőlított! Igen, hallottam hangját is...

— Mert maga akkor is ugy ábrándozott, mint most akar. Hanem ne higgye, hogy megen-gedem. Nem szeretem az ábrándozókat!

22. Megyei árvaház létesítése és fenntartására közszéki hozzájárulás 125 frt.

23. Irodák fűtése és világítása, valamint jegyzői lak fűtésére 200 frt.

Összes kiadás 15876 frt 10 kr. A múlt évi összes kiadás 9808 frt 04 kr.

Petrosény nagyközségnek ez az első költségvetése, mely indokolja az összehasonlítást az eddigi közszükségletek fedezésére megállapított előirányzattal. És ez az összehasonlítás s ebből vont következtetés azt igazolja, hogy a község pénzügyi viszonyai nem a legkedvezőbbek és az átalakulás súlyos terhet ró az adózó polgárookra.

A községnek főjövödelmi forrása a pótdadó és a reménylett államsegély. A 16052 frt 83 kr. bevételi összegben ezen két czímen 12241 frt 50 kr. szerepel.

A kérdés, már most az, hogy reális alapon nyugszik-e mindenek előtt ez a két tétel:

Az önadóztatás jogát a törvény biztosítja, tehát a pótdadó kiróható. Más kérdés, hogy be fog-e majd folyni. Pár ezer forintot, mint bevehetetlent abból le kell venni előre láthatólag.

A községi gymnasium fenntartására felvett összeg sem egészen biztos bevétel.

Nem lévén egyéb jövödelmi forrás, a szükséglet mérvéhez arányítva fokozni kellett a bevétel azon alapját, mely rendelkezésre áll, vagyis a pótdadót.

A folyó évre 8000 frtban lett a bevétel előirányozva s a jövő évre ennek kétszeresét kell előteremteni. Ez a nagyközséggé alakulás folyamánya.

A kiadások czíme alatt a folyó évitől eltérő emelkedés a fizetések és egyéb járandóságok rovatában mutatkozik. 3800 frtról 6100 frtra és 330 frtról 1080 frtra

emelkedett-e két czímen a kiadás. Az iparos tanoncok oktatására felvett összeg is 700 frtnyi emelkedést tüntet fel a jövő évre.

Ezek a főbb tételek, melyek az emelkedést értetetővé teszik.

Igaz, hogy a szervezeti szabályrendelet nincsen még törvényhatóságilag jóváhagyva, de a javadalmazások előirányzatánál alapul venni mást nem lehetett, mint a mit a képviselőtestület javadalmazásokként a statútum-tervezetben megállapított. Költségvetést pedig készíteni kell, mert ellenesetben az adminisztráció gépezete fennakad.

Sok tekintetben kivívja a tárgyilagos bírálatot a költségvetés, de ezuttal az átmeneti viszonyokra való tekintettel sem lehet feladatunk a közgyűlés intézkedése elé vágni s azzal, hogy magát a költségvetést ismertették s a folyó évitől eltérő főbb adatokat kiemeltük, megtettük kötelességünket.

UJDONSÁGOK.

— **Erzsébet gyászünnepe.** A helybeli róm. kath. templomban gyázmise volt f. hó 19-én d. e. 9 órakor s jelen voltak az összes iskolák növendékei tanítóik vezetése alatt. 10 órakor az állami iskolában volt „Erzsébet ünnepély”, melyet Nagy Miklós igazgató a következő beszéddel nyitott meg:

„Elfogyott a virág és a könyv kiszáradt, de még frissen sajog a szörnyű seb, melyet nemzetünk lelken ütött a durva gyilkos, a ki Magyarország földi nemtőjét, Erzsébet királynaszonyt orvul megölte messze idegenbe.

Az ő dicső emlékezetének szenteljük a mai napot, védszentjének, Erzsébetnek napját.

Lent a föld alatt van immár ő. Nagy szenvedéseire rázárták a sírbolt ajtaját. Andalító hangját szép kis unokái nem hallják még többé. Sugár természetben nem fog immár senki

gyönyörködni. A bujdosás is megszűnt. Itt hagyta a fákat, az árnyas ligeteket, a zord kőszálakat. Nem hallja többé a tenger zajgását. Megvált a berkektől, megvált a szobroktól és a síroktól. Sűrű sohajtását nem kapkodja el az enyhe szél. Fájó merengése nem olvad már össze a csillagos ég rejtelmes homályával. Elaludt, pihenőre tért. Megtört szíve ugye tele volt fájdalommal, hogy a gyilkos tör, mely átdöfte, már nem okozott neki új fájdalmat, ez az utolsó seb csak az életét vette el. Övét nem látva, férjétől, gyermekeitől, népeitől távol omlott össze élete, mint mikor egy rózsza törzset meglep a váratlan dér. Elhervadt, kimult. Fényes alakja összeolvadt a szép természettel, melyet úgy szeretett, utolsó szavait elkapkodták a habok; végső lehellete a bérczek párázatában tűnt tovább. Élete utolsó éveiben vértanu volt és meghalt váratlanul, miként egy szent.

Mig élünk, hiányozni fog valaki nekünk. Több lesz az emléktünk, de kevesebb a reményünk.

Nemzedékek hálás kegyelete adja át az ő nemes emlékét a halhatatlanságnak. Történelmünk dicsőült árnyai veszik őt körül égi hazájában. Köztük fog ragyogni örökké tartó tündérfénnyel. Ez a ragyogás világító oszlopunk lesz, ha beborul az ég hazánk bérczei és kalászos rónái felett. És bármi sors érjen, nem fedjük soha, mert szárnyra veszi a népdal s tovább adja a rege, hogy ő volt, a ki meghaltotta szívünk dobogását, mikor még ajkaink nem nyilhattak szóra.

Megsiratott királynénk pihenj csendesen. Védasszonyunk váltál a földön, légy védőangyalunk az égen.

Kérjük a népek és nemzetek Istenét, hogy áldja meg, vigasztalja meg felséges atyánkat a királyt s áldjuk meg az ő drága hitvesének szent hamvait, mondván:

Áldott legyen dicsőült királynénk, Erzsébet felséges asszonyunk emlékezte!

Grosz Regina, Csulay Paula II-ik, Tonházi Gábor, Pohl Vilma III-ik, Rotter János IV-ik, Karda József V-ik és Fekete Aranka VI-ik osztályu növendékek remek alkalmi költeményeket szavaltak igen szépen s a megnyitót

Nagyon természetes... Annak az angyalnak képe, kiről az imént szoltam, ki kezén fogva vezetett, hol csak tántorogva haladhattam volna, annak az angyalnak képe ábrándos lelkembe mélyen bevésve él. Él és naponként kezd alakja tisztább körvonalakban felfutni!

A barát egyengeté a helyet az ideál számára, egyengeté, hogy aztán átadja neki, átadja egészen.

Igen — Vilma — minket mi jó barátokat ismert mindenki. Mondjuk fel hát a barátságot s ez legyen a meglepetés.

— Nem értem. Csak most rajongott a barátságért, csak most áradozott szinte szertelen és már is fel akarja mondani?

Igen — Vilma — felakarom mondani, mert többet akarok, mert maga már nekem nem — barát, de egy a lelkeimmel, szívemnek vére, életem-élete!... A sok fénylő csillag között, melyeket a jóbarát keze tüzdelt lelkem egére, felgyult egy hatalmas fénnnyel, lobogó lánggal és ne csodálja, hogy elhomályosította a többi, melyeknek örök életéért még nem is oly régen tudvómre esküszöm!...

Oh ne engedje, hogy fénylő csillagom, — mint üstökös — rövid futás után enyészethez dőljön! Ne engedje, hogy a fény, melynél életem új, boldog korát látom derengeni, eltűnjék végképpen s vele el boldogságom is!

— Nem szereti?! Hát nem maga tanított engem a virágnyelvre? Nem maga játszottam mindig: „szeret — nem szeret?” Most egyszerre megveti az ábrándozást? Most egyszerre olyan komoly lett?

— Természetes — ha maga megint az a bohó fiu akar lenni! Hisz az az idő régen volt! Azóta sok virág elhervadt! A mi harangvirágunk is kitudja, hová lett?

— Ugy van — Vilma! A virág elhül, elhervad. Ez a sorsa. Csak egy virágot ismerék, mely örök szép, örökké üde: a szerelem vörös rózsját... Különös! Addig szedjük, addig tépjük a virágokat, míg titkon, észrevétlenül kikél és bimbóba szökell a szép piros virág, szemünk legnemesebb virága!

— Nagyon „virágos” kedve van megint, De hát hogy is ne! Én azt hiszem, hogy csak terhére vagyunk most magának, különben röpülne... meg sem látná itt e szerény virágokat, hogy annál előbb lássa azt, lássa ott a „szép piros virágot”.

Miért e kínzás Vilma? Kedve tellik benne? Hiszen egy nyitott könyv volt az életem, a lelkem maga előtt. Egy nyílt, tiszta lap volt a szívem s maga iri rá először — maga írta be a barátság, az őszinte barátság szerződését!

Igen — Vilma — engem kegyelt a sors. Sok tüskét hintett utamba bár — a bú, a baj,

a szenvedés mindennapos vendégeim voltak, de gondoskodott arról is, hogy elbírjam őket! Gondoskodott úgy, hogy valamikor ha megvonná is tőlem e jótétéményt, maga az édes emlék képes volna felemelni, vigasztalni — megnyugtattani!...

Gondoskodott a sors rólam és az én jó sorsom — maga volt. Résztvevő lelkét önként nyitá meg — a sokat küzdő ifju előtt — barátsága volt a vihatlan erősség, mivel nem bírt meg semmi sors csapás!

A barátság, az isteni szeretett ez édes szikrája — derít fel, ha elborult homlokom, csüggedt lelkembe ez ada erőt s hittem, reméltem, bízam én tovább! Ez volt a fáklya, mely fényt lövelt körültem, ez volt az eszme, a melyért éltem... egyszerűen ez volt nekem — mindenem!

— Maga dicsőhymnuszt zengedez a barátságról, de nem látom át, miért éppen most, éppen itt? Azt hiszem az a szép parlagi rózsza — a szép piros virág — az bántja most magát és nekem itt declamál. Nézzé csak még van időnk, gondoljunk ki valami meglepetést Olgának!

Meglepetést? Igen — Vilma — csináljunk meglepetést: én már ki is gondoltam. Azaz, hogy ez nem is volna olyan meglepés. Ez nagyon természetes. Én legalább úgy érzem.

gyászalt s végzetül a Hymnus utolsó versszakát Vigh Nándor vezetése alatt négy hangon s igen ügyesen énekelte az áll. növendékek énekára.

— **Az új főispán.** Hunyadmegye új főispánja gróf Bethlen Miklós kedden Dévára érkezett Hollaki Arthur alispánnal és a megye több előkelőségével folytatott eszmecsere után az installációs közgyűlést november 30-ikára tűzték ki. A főispán részt vett a hunyadmegyei történelmi társulat közgyűlése alkalmából rendezett lakomán is.

— **A korcsolyapálya.** A nap fényes sugarai enyhén meg érezhető melegen tűznek le a téli álomra készülő földre, de a fák dervirága, a hegyek közé leereszkedett hófellegek, mind arra figyelmeztetnek, hogy „tél-apó” nem sokára itt lesz s hólepel borít a földre és jégpáncélt von a vizek tükre. És ezen a sima pályán. — Halifax nagyobb dícsőségére — oly kellemes tovaröpülni azokon az acél szánkákon. Petrosény sportkedvelő ifjúsága már megtette az előkészületeket, hogy a korcsolyázási idenyt minél kellemesebbé tegye, gondoskodott mindenről, mivel a korcsolyázni ohajtó hölgyek és urak igényeit kielégítse: szervezi a korcsolyázó együletet s felkéri az érdeklődőket hogy a Piek Samu ur üzetében kített íven magukat előjegyvezni s egyéb tekintetben is idevonatkozólag tájékozást szerezni szíveskedjenek.

— **Erdőégek.** Mint minden ősszel, az idén is oly gyakoriak az erdőégek, hogy a véletlen esetek feltevése kizártnak tekinthető, ellenben egész határozottan lehet szándékos gyújtogatásra hivatkozni, mely leginkább azon tévhiedelemben leli indokát, hogy ezáltal a legteljesebb használatot terület nagyságban. Az iszkronai határban Denyuczony Dumitru 1 holdnyi bükköse f. hó 6-án; Petrillán a Rosia mellett Buda Sándor fiatal bükköséből 1 holdnyi f. hó 8-án; a petrillai közbirtokosság plai-muncselui bükköséből 6 holdnyi f. hó 10-én, coslanyai bükköséből 4 holdnyi és magán birtokokosok gura-plaiuli bükköséből 2 holdnyi területen f. hó 13-án a tűz kipusztította a fákat. Ezekon kívül még számos erdőégek fordult elő a közel és távolabb vidéken. A tetteseket kipuhatolni nem igen lehet. Csak az segítene itt, ha felvilágosítanak a jószágértő köznépet.

Érti tehát most már! Óh csináljuk meg a meglepetést — mondjuk fel a barátságot!... Szeressen: a mint szeretem!...

A tanyán már vidám társaság várt reánk: Csupa régi ismerős, rokon, barát. A nyári est illatos levegője messze hordta a vidám kacaját, a csattogó jókedv hangjait. Csak két ifjú lélek nem tudott bele melegedni a társalgásba... nem látták a nagy világot, úgy elfoglalta őket a csak most kialakuló kis világ, mely nem is álmódott alakokkal népesít be merengő lelkeket!... Két kis harangvirág úgy meg-meg rezgett kezeikben, meg nem váltak volna tőlük semmiért!

Édes Nagyerdőm! Csak hadd susogjanak fáid beszédes ágai... hadd keltsék fel lelkemben a mult kedves álmait! Csak nevelj árnyadban szerény harangvirágokat... S míg eléveszem a magamét — azt a régit, elbeszélgetek velők, hallgatom mit csilingelnek! Hallgatom és míg szívem fájdalommal sajog, lassankint újra édes álom fog el... az álom oly jó... Karjain ringatja hányatott szívem s kevés időre bár — de megnyugszom.

D. Nagy Sándor.

— **Lengyel László** Petrosényben időző táncztánító, 1898. nov. 24-én (csütörtökön), a Prokopp-féle vendéglő tánctermében zártkörű zárízsga tánczestélyt rendez. A kis gyerekek mulatsága d. u. 5 órakor, a nagyobbaké este fél 9 órakor kezdődik. Beléptídj tetszészerinti. A különleges tánczok műsora: 1. Noblesse polka. 2. Pas de Quatre. 3. Erzsébet mazur. 4. Mennet Walse. 5. Les Lanciers. 6. Gratiana. 7. Magyar Soló. 8. Pas de Patineurs. 9. Reichsverser. 10. Hora és Sirbe. 11. Ecosaisse. 12. Sir Roger. 13. Seliáncsita. 14. Krakoviak. A fent elősorolt tánczokból egyeseket jelmezekben fogják bemutatni a növendékek.

— **Közgyűlés.** A Hunyadmegyei régészeti és tört. társulat f. hó 13-án tartotta meg 19-ik közgyűlését kellő érdeklődés mellett. Az Emkét a közgyűlésen Török István képviselte. Az El-nöki megnyitó beszédet Dr. Solyom Fekete Ferenc tartotta. Kun Géza Gróf emlékbeszédet mondott Torma Károly felett Köpf Lajos Londonban élő hazánkfa értékesítését felolvasta Mailand Oszkár — a titkári jelentést pedig Veres Endre titkár, Téglás Gábor főigazgató szintén érdekes felolvasást tartott.

— **A dévai m. kir. pénzügyigazgatóság** közhírré teszi, hogy a hunyadmegyei járásokban több rendbeli községekből alakított körök területén fizetendő bor-italadó, huszfogyasztási adó beszédési jogok az 1899. évi január 1-től 1899. évi december 31-ig terjedő időre esetleg a felmondás fenntartásával 1900. és 1901. évekre is nyilvános árverés útján haszonbérbe fognak adni. Az árverések a m. kir. pénzügyigazgatóság hivatalos helyiségében 1898. évi november hó 21-ik napján d. e. 9 órakor fognak megtartatni s a mennyiben ezek az árverések eredményre nem vezetnek a 2-ik, esetleg 3-ik árverése a következő első, illetve 2-ik napon ugyanazon helyen és ugyanolyan órában fog megtartatni. A többi részletes bérleti feltételek a pénzügyigazgatóságnál és pénzügyi biztosságoknál a szokásos hivatalos órákban megtekinthetők.

— **Fényes bizonyítványt** állított ki dr. Schenk Lipót bécsi es. k. egyetemi tanár a Continental Bodega borairól azt írván, hogy e borok üdülőknek rendkívül jó szolgálatokat tesznek és hogy nagyrészt e borok hatásának köszöni sikereit. Dr. Bardeleben berlini orvos elismerő hangon méltatja a Continental Bodega borait, azt mondván, hogy minden dícséret felesleges, mert utólréhetetlen jószáguk minden dicséretnek felette áll. Ugyancsak osztatlan elismerésben részesítik a Continental Bodegát Zimsten dr. egyetemi tanár és a müncheni ált. kórház igazgatója egy nagyobb megrendelés kíséretében. Nolte dr. titkos egészségügyi tanácsos és udvari orvos. Berlinben, Thileman dr. Hamburgban és Ungerer dr. egyetemi tanár Münchenben, kik e borokat mind kiváló egészségfenntartó és gyógyító erejűeknek mondják. Vonatkozással a The Continental Bodega Company boraira, szíveskedjék a mai számunkban közzétett hirdetést figyelemmel kíséni.

Ároniádák.

Mióta megnősült Léniaússy ur, azóta otthon ül a kis menyecske mellett. Mult kedden azonban egy kis polgári kimenőt kapott s éjféltájban vetődött haza. Az asszonyka kissé duzzogot, de a férj esküdjözéssel bizonyítgatá, hogy Béla barátjánál volt, ott sakkozott, meg teáztak. Ezalatt leveté bő télikabátját s az alul egy fekete női ruhaderék esett ki. A szép asszony meglátta, kiszökött az ágyból, felkapta s férje szemei elé tartva kérdé:

Hát ez mi?

Ez, ez... ez izé...

Izé? Dehogy izé! Ez egy női ruhaderék, a maga kedveseé. Meri tagadni?

Én, angyalom... semmit sem merek... de esküszöm, hogy...

Mikor a bünjel a kezembe van, akkor is ártatlanak valja magát? Hallatlan, megátalkodott ga...

Mondom, hogy ártatlan vagyok. Sejtelmem sincsen, kitől s hogyan került ez a rongy hozzám.

Majd a válóperben ki fog tűnni.

Hiába volt minden kérelel, a haragos menyecskét csak annyira lehetett kapacitálni, hogy azonnal nem hagyta ott férje lakását.

Másnap kiderült, hogy azon ruhatarton volt a háziasszony ruhadereka felakasztva, a hol a Léniaússy ur téli felöltője s teázás után felvevén a kabátot elvitte a gyanút keltett női ruhadarabot is. Azután szent lett a béke.

Ebből az a tanulság, hogy a háziasszony ne akassza oda a ruháját, a hová a vendégek szokták a felső kabátot akasztani.

Itt rendbe jöttek nálam nélkül is, de már a másik esetben fel kell csavarni az én praktikás eszemet. Az eset a következő:

Bírói helyszíni szemle volt Livázényben f. hó 16-án. A három szakértő: Dombora és Héjas jegyző ur, meg a szerkesztő lóra ültek. A kis zsili lovak alig látszottak alattuk. Érdekes alakok voltak, nyomatékosabb szakértőket nem is lehetett volna a Zsilvölgyben összeválogatni. Sikeresen is működtek, mert a felek kibékültek. De a baj még is meg van, mert a három ló elpusztult s a tulajdonosok most kártalanítást keresnek. Ha a nyomatékos szakértő uraknak kell a lovak árát megfizetni, akkor rá kell fizetni a szakértői díjakra.

Azt hiszem, hogy a bűnvádi alaphól kel-léne a szegény parasztokat kártalanítani, mert az állatkínzás a büntetőkodekxbe ütközik.

Egy kintő hangu fiatal ur áhitatot keltő szép énekkel fokozta a templomban a r. kath. hívek buzgóságát. Szentori fortéi s csengő pianói egyaránt emelték a vallás-kegyelet érzetét. Mindenki elragadtatással ismerte el, hogy lélekemelőbben énekelni még nem hallott. S mégis valami Istentől elrugaszkodott profán irigy, nem átalotta a következő levelet küldeni neki postán: „Az isten-szerelhuére kérem, ne bőgjön a templomban. Egy igaz hívő”. Szomorú elvadás az erkölcsöknek. És nem lehetett eddig rájönni, hogy ki írta azt a levelet, no de én ki-puhatom minden

Áron.

Szerkesztői üzenet.

F. F. urnak Petrosény. Van benne megkapó gondolat, a forma és lendület, mind alkalmassá teszik arra, hogy legközelebb közzöljük.

Un. Sz. Áronnak kiadtuk s ő fogja mielőbb bemutatni.

Kérje
The Continental
a Bodega Company
 oildghirii spanyol és portugál
 borait
Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedésekben, valamint poharanként az etökelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók:
csakis: IV Kossuth-Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Gentry Casinoval szemben.

Petrosényben kizárólag csak **Jakabfi Rezső** fűszerkereskedésében kapható.

MINDEN SORSJEGY UTÁNFIZETÉS NÉLKÜL
MIND A 6 HUZÁSON JÁTSZIK.

UJSAĞIROK SORSJÁTÉKA

FŐNYEREMÉNY
100.000 KORONA

20.000 KORONA
KESZPÉNZBEN VISSZAVÁSÁROLJA

Egy sorsjegy ára: 1 korona

A legközelebbi huzás 1899. év január hó 4-én.

Előjegyezhetni :
a „Budaqesti Ujságírók Egyesülete” sorsjátékkezelőségénél
Budapesten.

IV. kerület, Kossuth Lajos-utca 1. szám alatt.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.
Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi szolingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségektől megment. Tartós és pénzt megtakarító.

Darabja 3 frt.

A penge ***csillagos aczélből és a többi részei alpacéból vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető :

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál
Budapest, V. ker., Kálmán-utca 15.
Gyűjtőknek 5 drb után egy ingyen küldetik.

Roquefort-
Trappista-
Imperiál-
Tejfel-
Dessert-

Fromage de Brie-

Fromage de Parsifal-

Neufchateli-
Piccolo-

SAJT.

Legfinomabb TEA és RUM -- különlegességek, valamint CABOS-féle teasütemények.

Kaphatók :

JAKABFI REZSŐ

fűszer- és csemege-üzletében.

Nyomatott Figuli Antal gyorsajtóján.